VIDUS 19-2-15

ආයුර්වේද සහ දේශීය වෛද්‍ය ක්ෂේත්‍රයට වූ සේවාව

ආචාර්ය එස්.පී. රණසිංහ
ජ්‍යෙෂ්ඨ කථිකාචාර්ය
කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලය
දේශීය වෛද්‍ය විද්‍යායතනය
රාජගිරිය

ඒ. 1966 වසරෙහි ජූනි මාසයෙහි තුන්වන සතියෙහි දිනකි. රජයේ ආයුර්වේද වෛද්‍ය විද්‍යාලයෙහි ප්‍රධාන ශාලා දෙරටුව (දැනට මෙම ශාලාව දෙස්තර ආර්.බී. ලෙනෝරා ශාලාව ලෙස නම් කර ඇත.) අසළ තැබුණු කළුලෑල්ලක සුදු රටහුණු කූරකින් ලියන ලද දැන්වීමෙකින් පවසා සිටියේ එදින පෙ.ව. 11.00 ට වෛද්‍ය පීඨයේ, කථිකාචාර්ය දෙස්තර නන්දදාස කෝදාගොඩ මහතාගේ දේශනයක් එම ශාලාවෙහි පැවැත්වෙන බවය. විවෘත දේශනයක් වූ ඊට සහභාගි වන ලෙස විද්‍යාලයෙහි කාටත් ඇරයුම් කොට තිබුණේය. එවකට පළමුවන වසරෙහි වූ අපි නියමිත වේලාවට දේශනය පැවැත්වෙන ශාලාවට රැස්ව සිටියෙමු. හයසියයකට ආසන්නවූ වසර පහටම අයත් ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් ද ආචාර්ය මණ්ඩලයේ බොහෝ දෙනෙක් ද පැමිණ සිටියහ. හරියටම පෙ.ව. 10.55 ට, එවකට විද්‍යාලයේ විදුහල්පතිව සිටි සහ ආයුර්වේද කොමසාරිස් ධූරය දැරූ, පී.කේ. දිසානායක මහතා පෙරටු කොට ගත් මිටි, තරබාරු, කාලවර්ණ සිරුරින් හෙබි එහෙත් උවනතෙහි සුහදතාවයක් ද ප්‍රසන්නතාවයක් ද රැඳුණු දේශකයා ශාලාවට ඇතුළු විය.

ඒ. 1997 වසරෙහි අගෝස්තු මස 02 දින අළුයමෙහි සදහටම නෙත් පියාගත් මහාචාර්ය නන්දදාස කෝදාගොඩ විද්වතාණන් මා ජීවිතයේ පළමු වරට දුටු සැටිය.

කිසිදු සටහනක් නොමැතිව, "මෘත ශරීරයක් හඳුනාගැනීම" මාතෘකා කර ගනිමින්, සිටිවනම සිටිමින් පැය 1 1/2 ක් කෝදාගොඩ මහතා සිය දේශනය පැවැත්වූයේය. එද පළමු වසරෙහි සිටි මට, එතුමාගේ දේශනයේ අඩංගු වෛද්‍ය විද්‍යාත්මක කරුණු කිසිවක් අවබෝධ කිරීමට නොහැකි වූ නමුත්, අවබෝධ කර ගත් කරුණු කීපයක් ද තිබුණි.

ආයුර්වේද ක්ෂේත්‍රයෙන් පිටත එක් සහෘදයෙකු හෝ සිටින බව මට එද පසක් වූ දෙයකි. නව්‍ය වෛද්‍ය උපාධිධරයෙකු වෛද්‍ය පීඨ කථිකාචාර්ය වරයෙකු එතරම් සුගම සහ ව්‍යක්ත ලෙසත්, අපූර්ව ශෛලියකිනුත් සිංහල භාෂාව හසුරුවමින් කතා කිරීම විස්මය දනවන්නක් විය.

එද, රජයේ ආයුර්වේද වෛද්‍ය විද්‍යාලයට, ආගන්තුක දේශනයක් සඳහා ඒ පැහැබර මධ්‍යාහ්නයේ දී පැමිණි ඒ "ජූනි මනාලයා" ඉන් වසර 31 කට පසු අප සැම වෙතින් ඉවත්ව ගිය මොහොත දක්වා ආයුර්වේද වෛද්‍ය විද්‍යාලයත්, දේශීය වෛද්‍ය ක්‍රමයත් සමග ඉතා සමීපවූත්, ගැඹුරුවූත්, සුහදවූත්, අර්ථවත් වූත් සම්බන්ධතාවයක් ඇතිව සිටියේය.

ආයුර්වේද වෛද්‍ය ක්‍රමය සහ ඒ සම්බන්ධ විවිධ අධ්‍යාපන සහ සේවා ආයතන සමග ඉතා තුරුණු වියේදීම සිය සම්බන්ධතාව ගොඩ නගාගත් මහාචාර්ය නන්දදාස කෝදාගොඩ විද්වතා, සිය පෞද්ගලික හෝ රාජකාරි ජීවිතයේ දී එකින් එක ලැබූ ජයග්‍රහණ හා පිළිගැනීම් මධ්‍යයේ වුවද ආයුර්වේදය හා දේශීය වෛද්‍ය ක්‍රමය වෙත පිරිනැමූ සුහදතාවය බිංදු මාත්‍රයෙකින් හෝ අඩු නොකෙළේය. ඒ වෙනුවට එම ක්ෂේත්‍රයට තමාගේ සේවය අවශ්‍ය වූ, තමාගේ උපදෙසක් පැතූ සැමවිටම සිය ස්වාධීන කල්පනයන් ඔස්සේ අපක්ෂපාතීව සිය අදහස් ගෙනහැර පෑවේය. අර්බුද නිරාකරණය කිරීමට දයක විය.

දේශීය වූ හැම දෙයක් පිළිබඳව මැ අකලංක භක්ත්‍යාදර-යෙකින් කටයුතු කළ එතුමාට, දේශීය වෛද්‍ය ක්‍රමය නොසලකා හරින්නට බැරිවීම අරුමයෙන් නම් නොවේ. වර්ෂ 1965 සිට රජයේ ආයුර්වේද වෛද්‍ය විද්‍යාලයේ ක්‍රියාත්මක වූ පාඨමාලාවට "අධිකරණ වෛද්‍ය" පිළිබඳ දේශන ද ඇතුලත් විය. අවසාන වර්ෂයේ අධ්‍යාපන පරිපාටියට ඇතුලත් වූ එම විෂය, එවකට ආයුර්වේද ක්ෂේත්‍රයට නවමු වූවක් විය. විෂයට අදළ දේශන සඳහා හා පූරා කියා පැමිණියේ නන්දදාස කෝදාගොඩ ජ්‍යෙෂ්ඨ කථිකාචාර්ය වරයාය. තමනට ඉතා හුරු අපූර්ව ශෛලියකින්, බොහෝ විට තමන්මැ හද වඩා ගත් තාක්ෂණික වචන රාශියක් බැහැවර කරමින් එතුමානෝ වසර 25

කටත් වඩා අධික කාලයක් රජයේ ආයුර්වේද වෛද්‍ය විද්‍යාලයේත්, එය විශ්ව විද්‍යාලයට අනුබද්ධ වූ පසු දේශීය වෛද්‍ය විද්‍යායතනයේත් එම දේශන නොකඩවා පැවැත්වූහ. දැනට එම විද්‍යායතනයෙන් වෛද්‍ය පුහුණුව ලබා වෛද්‍ය සේවය ඇතුළු විවිධ සේවා හා අධ්‍යාපන ක්ෂෙත්‍රවල සේවය කරන 98% ක් ම වන විද්‍යාර්ථීන් ව්‍යෝහාරික වෛද්‍ය හා වෛද්‍ය නෛතික ශාස්ත්‍රය, එතුමාගෙන් උගත්තු වෙත්. "අධිකරණ වෛද්‍යය" වෙනුවට එතුමා වර්ෂ 1966 සිටම මේ සඳහා ව්‍යවහාරයේ තැබුයේ "ව්‍යෝහාරික වෛද්‍යය" යන වදනය. මේ විෂය පිළිබඳව රජයේ ආයුර්වේද වෛද්‍ය විද්‍යාලයේ දී සිංහල භාෂාවෙන් එතුමා පැවැත්වූ දේශන, පසු කලෙක එතුමා අතින් සිංහලට පරිවර්තනය වුනු, ශ්‍රීමත් සිඩ්නි ස්මිත් ගේ ව්‍යෝහාරක වෛද්‍ය ග්‍රන්ථය සකස් කිරීම සඳහා මහෝපකාරී වන්නට ඇත.

බාහිර කථිකාචාර්යවරයෙකු ලෙස සේවය කරන අතරතුරදී මහාචාර්ය කෝදගොඩ මහතා.. ආයතනයේ සුභසිද්ධිය වෙනුවෙන් ශාස්ත්‍රීය කටයුතු වලින් බැහැරව ද සිය සේවාව පිරිනැමීය. ශිෂ්‍ය ප්‍රශ්න, සුභසාධක කටයුතු ආදී ක්ෂෙත්‍ර වලදී ආයතනයේ පරිපාලනය නිතරම එතුමන්ගේ උපදෙස් බලාපොරොත්තු විය. දේශීය වෛද්‍ය විද්‍යායතනයේ අධ්‍යාපන තත්ත්වය නංවාලීමට අවශ්‍ය නිර්දේශ ඉදිරිපත් කිරීම සඳහා පත් කෙරුණු විවිධ කමිටු වලට එතුමා අනිවාර්යයෙන්ම පත්වන සාමාජිකයෙකු විය. මෙරට පමණක් නොව විදෙස් රටවල් වලද විශ්වවිද්‍යාල ඇසුරු කර ඒවායේ කාර්ය පටිපාටිය, දර්ශනය සහ පුරුෂාර්ථ පිළිබඳ මනා අවබෝධයක් එක් අතෙකිනුත් පෙරදිග රටවල ඉතා ඈත අතීතයේ සිට පැවති සරසවිවල තත්ත්වයන් අධ්‍යාහාරයෙන් අනෙක් පසිනුත් දැන සිටි, ඒ පිළිබඳ තුල්‍යවූ මානසික දෘෂ්ටියකින් යුතුව සිටි එතුමා, එවකට විශ්වවිද්‍යාල ක්ෂෙත්‍රයෙහි ළදරු වියේ පසුවූ ආයතනය හැඩගැස්වීමේලා පුරෝගාමී වූ සේවාවක් සැපයීය.

වර්ෂ 1988 සිට 1995 ජනවාරි මාසය දක්වාවූ කාලය තුළ, මහාචාර්ය නන්දදස කෝදගොඩ මහතා වෛද්‍ය පීඨයේ පීඨාධිපති වශයෙන් කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයේ, දේශීය වෛද්‍ය විද්‍යාලයේ කළමනාකාර මණ්ඩලයේ සාමාජිකයෙකු වශයෙන් සහභාගි විය. අනතුරුව 1995 ජනවාරි මස සිට එතුමා අභාවප්‍රාප්ත වනතුරුම, එම කළමනාකාර මණ්ඩලයේම පත්කළ සාමාජිකයෙකු ලෙස අති විශිෂ්ඨ සේවාවක් ඉටු කර ඇත. මේ සා දීර්ඝ කාලයක් පුරා එතුමා සහභාගි වූ කළමනාකාර මණ්ඩල රැස්වීම් වාර්තා නිරීක්ෂණය කරන විට, පොදුවේ ආයුර්වේද හා දේශීය වෛද්‍ය ක්‍රමය පිළිබඳවත් විශේෂයෙන්ම දේශීය වෛද්‍ය ක්‍රමය පිළිබඳවත් විශේයෙන්ම දේශීය වෛද්‍ය විද්‍යායතනය වෙතත් එතුමා තුළ බලපෑ ආකල්ප සහ හැඟුම් මොනවට පැහැදිලි වෙයි. මෙම වෛද්‍ය ක්‍රමයේ අගය වටහා ගත් එතුමා අවශ්‍ය අවස්ථාවන්හි දී නව්‍ය විද්‍යාවේ හා තාක්ෂණයේ ද උපකාර ලබමින් නව්‍ය පරිපාලන ක්‍රම ආයතනයේ පරිපාලනය සඳහාද යොද ගනිමින්, අනන්‍යතාවයන් හා පුරුෂාර්ථද රැක ගනිමින් දියුණුවිය යුතු බව නිතරම කල්පනා කළේය. ඒ අනුව අදහස් පැවසීය. ඒ අනුව ක්‍රියාත්මකද විය.

කලාපීය තරුණ කටයුතු සඳහා වූ
I O G T සම්මානය

වර්ෂ 1996 වැනි ඉතා මෑත අවධියකදී, දේශීය වෛද්‍ය විද්‍යායතනයේ කාර්ය සාධනීය ශක්තිය අභිවර්ධනය කිරීම සඳහා පත් කෙරුණු කමිටුවේ සභාපති ලෙස පත්වූ එතුමා, ක්‍රමයෙන් පැන නැගී ආ සිය රෝගී තත්ත්වය මධ්‍යයේ වුවද එහි කාර්යයන්හි නිමාව දක්වාම මෙහෙය විය. එම භාරදූර කාර්යය සඳහා තිබිය යුතු ආයතනීය අධ්‍යයන - අනධ්‍යයන සේවා තත්ත්වයන් පිළිබඳ යථාර්ථවාදී දැනුම එතුමාට ලබාගත හැකි වූයේ වර්ෂ 1983 සිට 1984 දක්වා එතුමා දේශීය වෛද්‍ය විද්‍යායතනයෙහි වැඩ බලන අධ්‍යක්ෂ ලෙස සේවය කළ කාලය තුළදී ආයතනය වෙනුවෙන් සහභාගි වූ විවිධ උත්සව සහ රැස්වීම් වලදීද .විවිධ නියෝජන වලදීද, දේශීය හා ආයුර්වේද ක්‍රම පද්ධතිය පිහිටා තිබූ දර්ශනය හා සාරධර්ම පිළිබඳව එතුමා තුළ තිබූ අපක්ෂපාතී වූත්, විවේචනාත්මක වූත් එහෙත් සාධනීය වූත් ආකල්ප පිළිබිඹු විය. පෙරදිග වෛද්‍ය ක්‍රම පිළිබඳව අස්ථාන විවේචනයක් බලාපොරොත්තුවෙන් ඒ පිළිබඳව විමසූවන්ට එතුමා පැවසූයේ, "ආයුර්වේද වෛද්‍ය ශාස්ත්‍රය

පැවසුයේ. "ආයුර්වේද වෛද්‍ය ශාස්ත්‍රය මා කිසිදක විධිමත්ව හදරා හෝ ප්‍රගුණ කර නැහැ. ඒ නිසා ඒ පිළිබඳව විමසිය යුත්තේ මගෙන් නොවෙයි. එය මනාව හැදෑරුවකුගෙන්ම ඒ පිළිබඳව විමසන්න" කියා ය. ශාස්ත්‍රීය නෛපුණ්‍යත්වය හා පටුත්වය පමණක් නොව සැබෑ මානව හිතවාදීත්වයක් සහිතවද, අනවශ්‍ය ඝෝෂාකාරී අරගල වලින් වියුක්තව විසීමේ සහජාශාවක් ද තිබූ එතුමාගේ සේවය වර්ෂ 1997 දී වෙනත්ම අයුරකින් දේශීය වෛද්‍ය විද්‍යායතනය බලාපොරොත්තු විය. එය නම්, ආයතනයේ ශිෂ්‍ය දෙපිරිසක් අතර හටගත් අර්බුදයක් විසඳීම සඳහා පත් කෙරුණු සමථ මණ්ඩලයෙහි සභාපති ලෙස එතුමා සේවය පැතීමයි. ඒ එම වසරෙහි මාර්තු මස 24 වනද ය. ඒ වන විට එතුමා තුළ පැන නැගී තිබූ බරපතල රෝගී තත්ත්වය වෙන කා හට රහසක් වුවද එතුමාට නම් රහසක් නොවීය. එහෙත්, ආයතනයේ පැවැත්මට බාධකයක්ව වර්ධනය විය හැකි එම තත්ත්වය විසඳනු පිණිස එතුමාගේ ජීවිතයේ අවසාන මාස කීපයද ගෙවී යන්නට ඇත.

මෙලෙස, වර්ෂ 1966 දී ආයුර්වේද වෛද්‍ය විද්‍යාලයට ආගන්තුක ලෙසින් ඒ පැහැබර මධ්‍යාහනයේ පැමිණි සහෘදයා, හිතවතා සහ තාරුණ්‍යයෙන් හෙබි විද්වතා ඉන් 31 වසරකට පසු එක් දිනෙක අරුනළු නැගෙන පැයේදී අපෙන් සමු ගත්තේය.

දේශීය හා ආයුර්වේද ක්ෂේත්‍රයෙහි ඔබ ඉටු කළ සේවාව අප අගය කරමු. ඔබ තුළවූ විද්‍යා ඥානය මතු නොව ආකර්ශනීය වූ අපක්ෂපාත වූ සිතිවිලි ද මානව හිතවාදිත්වයද අප හැඳින්නෙමු. ඔබ වියෝවෙන් අපට සැබෑ සහෘදයෙකු සදහටම අහිමි විය.

නන්දදස කෝදගොඩ මහාශයාණෙනි,
ඔබට නිවන් සුව !